

Beslutningsforslag nr. B 111. Fremsat den 1. april 1997 af Birthe Rønn Hornbech (V), Inge Dahl-Sørensen (V), Svend Aage Jensby (V), Erling Oxdam (V), Ulla Tørnæs (V), Helge Adam Møller (KF), Bendt Bendtsen (KF), Brian Mikkelsen (KF), Gitte Seeberg (KF) og John Vinther (KF)

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af udlændingeloven

Folketinget opfordrer regeringen til snarest muligt ved starten af det nye folketingsår og senest 1. november 1997 at fremsætte de fornødne lovforslag og foretage de fornødne ændringer i bekendtgørelser, cirkulærer og andre administrative forskrifter i overensstemmelse med nedenstående:

1. Flygtninge tildeles midlertidig opholdstilladelse inden for de første 7 års ophold i Danmark.
2. Grundlaget for flygtninges opholdstilladelser skal løbende vurderes med henblik på forlængelse eller inddragelse.
3. Retskravet på familiesammenføring ophæves. Familiesammenføring for indvandrere betinges af selvforsørgelse. Retten til familiesammenføring for asylansøgere, der endnu ikke har fået opholdstilladelse, ophæves.
4. Sagsbehandlingstiderne afkortes væsentligt, og uidentificerede asylansøgere udsendes.
5. Flere sager udtages til behandling i åbent grundløst-proceduren, og Dansk Flygtningehjælps vetoret afskaffes. Dansk Flygtningehjælps status kulegraves.
6. Afslag på asyl medfører omgående udsendelse.
7. Forbedrede fingeraftryksregler.
8. Indsatsen mod fupasylansøgere forstærkes.
9. Kursen mod kriminelle udlændinge skærpes, og udvisningsreglerne strammes betragteligt. Personer, der er dømt for organiseret kriminalitet, udvises for bestandig.
10. Strafferammen for menneskesmugling fastsættes til 4 år. Forbrydelsen beskrives i straffeloven.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Med vedtagelsen af Traktaten om Den Europæiske Union skabtes nye muligheder for at udvikle samordnede løsninger og retningslinjer også på flygtninge- og indvandrerområdet.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at det går alt for trægt med at opstille en fælles europæisk politik for flygtninge og indvandrere.

Med befolkningseksplosionen og den gabende afstand mellem rige og fattige lande og med de økonomiske og økologiske katastrofer kan antallet af personer, der begiver sig på vandring, mangedobles. Dertil kommer, at f.eks. etniske og religiøse stridigheder i Nordafrika og Mellemøsten kan føre til forøgelse af flygtningestrømme mod Europa. Allerede i dag er snevevis af millioner på flugt eller vandring.

Det store pres på Europa i de senere år har allerede medført enorme udgifter for enkeltlandene, herunder Danmark, der i dag anvender milliarder af kroner på at huse flygtninge i et af verdens dyreste lande. Det begrænser mulighederne for at frigøre de nødvendige ressourcer til at sætte langt mere måltrettet ind over for årsagerne til flugt og vandring.

Groft sagt forgylder de vestlige lande de få, der har haft held, mulighed og styrke til at komme til Europa, men lader flygtninge og andre nødstedte i de fattige lande i stikken. For de samme midler, der i dag anvendes på spontanasylsøgere i Danmark og EU, ville man kunne hjælpe langt flere mennesker i den fattige del af verden.

I det omfang EU-landene må modtage flygtninge, bør de pågældende visiteres gennem flygtningelejre i nærområdet. Beskyttelsen i et EU-land bør være midlertidig og opholdet i et EU-land bør give mulighed for oplæring i demokrati samt dygtiggørelse, der kan anvendes i hjemlandet, når forholdene tillader det.

En sådan midlertidig beskyttelse bør følges op af en genbosætningspolitik, der dels hjælper den enkelte til at rejse hjem og etablere sig, og dels i forbindelse

med flygtningens tilbagevenden yder direkte hjælp til det pågældende lands infrastruktur m.v.

Regeringen bør arbejde for en fælles politik, der bygger på den overordnede europæiske målsætning, at landene enes om at opprioritere indsatsen til mere hjælp på stedet og i nærområderne, ligesom flygtninge, der får opholdstilladelse i Fællesskabet, som udgangspunkt kun får midlertidig opholdstilladelse de første 7 år.

Misbruget af asylinstituttet er et stigende problem. Kun gennem en fælles EU-asylprocedure kan man undgå, at asylinstituttet misbruges til indvandring af personer, der ikke har krav på beskyttelse. Der bør derfor arbejdes hen imod en harmonisering på asylrettens område, ikke blot hvad angår reglerne for sagsbehandling. Der bør tillige arbejdes hen imod en fælles definition af flygtningebegrebet og fælles betingelser for at opnå asyl og humanitær opholdstilladelse.

For at undgå, at misbrugere af asylinstituttet rejser fra det ene land til det andet, bør der snarest oprettes et fælles fingeraftryksregister, ligesom bestående informationssystemer til gensidig information løbende må forbedres.

Et stadig snævrere politisamarbejde vedrørende uidentificerede asylsøgere, illegal indvandring og menneskesmugling er nødvendig. Fællesaftaler om fri grænsepassage må nødvendigvis følges op af flere baglandspatroljer, ligesom der bør arbejdes hen imod fælles regler for strafforfølgning af personer, der bistår illegale indvandrere eller huser eller beskæftiger personer, der er ulovligt indrejst eller ulovligt opholder sig i et EU-land, efter at udsendelsesbeslutning er truffet.

Effektiv indrejsekontrol ved Fællesskabets ydre grænser, herunder forbedret indsats mod afsøring af falske og forfalskede rejsedokumenter, fælles visumregler og fælles aftaler med oprindelseslande og transitlande om tilbagesøgning, er forudsætningen for, at fri bevægelighed mellem Fællesskabets lande kan fungere.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Ad 1

Det er udtryk for en fejlslagen flygtningepolitik nærmest pr. automatik at gøre flygtninge til indvandrere. Ingen internationale konventioner pålægger Danmark at gøre flygtninge til indvandrere.

Der stilles forslag om, at alle opholdstilladelser til flygtninge tildeles med henblik på midlertidigt ophold. Opholdstilladelserne skal gøres tidsbegrænset. Først efter 7 års uafbrudt ophold skal der være mulighed for at erhverve opholdstilladelse med henblik på varigt ophold. Grænsen på 7 år er fastsat, fordi den, der har haft lovligt ophold i 7 år, såfremt betingelserne i øvrigt er opfyldt, normalt vil være berettiget til dansk statsborgerskab.

Ad 2

Mange personer, der har erhvervet opholdstilladelse, rejser jævnligt frem og tilbage mellem Danmark og det land, de er flygtet fra. Der er dermed skabt en formodning for, at de pågældende kan repatrieres uden at blive udsat for forfølgelse. Kun hvor de pågældende fortsat opfylder betingelserne for at få opholdstilladelse, bør tilladelserne forlænges.

Endvidere skal Udlændingestyrelsen være forpligtet til at genoptage sager, hvor f.eks. kommunerne rejser tvivl om opholdsgrundlaget. Der kan her henvises til, at ministeren over for Retsudvalget har nægtet at genoptage en konkret sag, hvor en kommune havde rejst tvivl om, hvorvidt en storfamilie, der hævdede at komme fra Somalia, overhovedet stammede fra dette land, idet det under integrationsarbejdet blev afsløret, at de pågældende intet kendskab havde til Somalia. Det bør være en selvfølge, at Udlændingestyrelsen i sådanne sager omgående undersøger, om der er givet opholdstilladelse under falske foregiver.

Ad 3

Danmarks regler om familiesammenføring går langt ud over, hvad Danmark er forpligtet til efter internationale konventioner.

Familiesammenføringsregler skal beskytte familiens enhed. Den, der har fået flygtningestatus i Danmark, skal naturligvis have mulighed for i Danmark at blive familiesammenført med ægtefælle og børn fra et i forvejen bestående ægteskab.

Der er imidlertid ikke tale om beskyttelse af familiens enhed, når indvandrere i 3. generation ved arrangerede ægteskaber fortsat har retskrav på at blive familiesammenført med personer fra hjemlandet. Tværtimod strider arrangerede ægteskaber mod dan-

ske frihedsbegreber. Det findes mere naturligt, at disse ægtepar, der efter en samlet vurdering har nærmere tilknytning til det oprindelige hjemland, netop familiesammenføres i dette land frem for i Danmark.

Derfor bør retskravet for disse arrangementer ophæves.

På trods af indvandrerstopet og stramning af reglerne om familiesammenføring i 1992 er antallet af familiesammenføringer steget kraftigt.

Generelt bør det for familiesammenføring med herboende indvandrere være en betingelse, at de pågældende over for hjemkommunen i Danmark kan dokumentere, at de kan forsørge sig selv og i en årække giver afkald på offentlig forsørgelse.

Ved stramningen af familiesammenføringsreglerne i 1992 indgik forligspartierne en aftale om, at asylsøgere ikke i asylfasen skulle kunne blive familiesammenført med herboende. Dette løfte har Socialdemokratiet aldrig indfriet. Det foreslås nu, at denne aftale udmøntes i en lovændring.

Det er kendt, at adskillige asylsøgere, der får afslag inden udrejse, indgår ægteskab med herboende for på den måde at få opholdstilladelse. Den form for misbrug ønsker forslagsstillerne standset ved en lovændring.

Ad 4

De lange sagsbehandlingstider er i sig selv med til at tiltrække flere asylsøgere. Når asylsøgere er vidende om, at man blot ved at begære asyl kan få forsørgelse efter det danske niveau og ved modvilje mod at medvirke til sagens opklaring kan forhale sagen, vil der fortsat være en interesse for »asylhackere« i at søge til Danmark.

I valgkampen op til valget 1994 udsendte indenrigsministeren flere pressemeddelelser, hvori det blev oplyst, at sagsbehandlingstiden for asylsager var få uger. Få måneder efter dokumenterede Finansministeriets turnusundersøgelse, at der herskede kaotiske forhold i det daværende direktorat for udlændinge. Senere måtte indenrigsministeren indrømme, at den fine statistik alene skyldtes, at man havde udtaget helt nye og lette sager til en særlig hastebehandling, medens andre meget gamle sager forblev ubehandlet.

Senest har indenrigsministeren efter kritik fra Dansk Røde Kors måttet indrømme, at adskillige sager har været under behandling i årevis og endnu ikke er afsluttet. Ministeren har således selv før nytår oplyst, at gennemsnitsbehandlingstiden er 226 dage pr. 19. december 1996. Heri er indbefattet sager, der behandles efter særlige hasteprocedurer.

Forslagsstillerne finder det helt utilfredsstillende, at sagsbehandlingstiderne fortsat er så lange til trods for, at der er tilført ekstrabevillinger til området og personalet er udvidet ganske betragteligt og fortsat er umenneskeligt overbebyrdet på grund af manglende styring og mangel på en hensigtsmæssig personalepolitik.

Det langsommelige asylsystem medfører endnu flere rykkere og dermed mere arbejde og endnu længere sagsbehandlingstid. Det langsommelige system er naturligvis kendt af asylsøgere, der har en interesse i at trække sagerne i langdrag.

Endelig finder forslagsstillerne det helt urimeligt, at personer, der ikke vil medvirke til asylsagens gennemførelse og f.eks. nægter at oplyse deres identitet, kan blive forsørget og få betalt hotelophold og udbetalt lomme penge. De pågældende bør efter forslagsstillerens mening frihedsberøves samtidig med, at de mister deres ret til lomme penge.

Ad 5

Forslagsstillerne ønsker flere sager udtaget til behandling ved hasteprocedure. Praksis virker bremsende på andre, der i udsigtsløse tilfælde ønsker at søge asyl, ligesom det er afgørende, at der ved behandling af flere sager i åbenbart grundløs-proceduren frigøres væsentlige ressourcer hos myndighederne til gavn for personer, der har krav på asyl og dermed kan få deres sag hurtigere behandlet.

Den 17. februar 1997 kunne Berlingske Tidende under overskriften »Lynafslag på asyl bremsset« meddele at Udlændingestyrelsen har måttet indrette sin sagsbehandling efter Dansk Flygtningehjælp. Claes Nilas, der er direktør for Udlændingestyrelsen, udtalte i samme reportage, at Dansk Flygtningehjælp har 50 pct. indflydelse på sagerne.

Forslagsstillerne finder det betænkeligt, at en privat organisation, der modtager store offentlige tilskud til integration af flygtninge, i så afgørende grad skal have indflydelse på asylsagsbehandlingen.

Forslagsstillerne ønsker hele Dansk Flygtningehjælps status taget op til overvejelse. Forslagsstillerne finder det betænkeligt, at Dansk Flygtningehjælp dels er en privat organisation, dels finansieres af det offentlige, dels har sæde i lovforberedende kommissioner og dels er part i asylsagsbehandlingen og tilmed for skatteyderfinansierede midler skal administrere integrationen af flygtninge.

Dansk Flygtningehjælp er blevet et fordyrende og forsinkende led i asylproceduren. Dansk Flygtningehjælps status er udtryk for en magtsammenblanding, der er uden sidestykke i Danmark.

Ad 6

Udsendelsesfasen udgør et selvstændigt problem.

Det er vigtigt, at der sker udsendelse lige efter, at der er givet afslag på asyl, og at personer, der skal udsendes, ikke får mulighed for at unddrage sig udsendelsen.

Indenrigsministeren har i årevis haft ansvaret for, at det ikke af statistikkerne har været muligt at konstatere, hvor mange asylsøgere der efter afslag på asyl forbliver illegalt i Danmark. Statistikkerne har kun vist, hvor mange personer der er påset udrejst, og hvor mange der er skønnet udrejst.

De såkaldte skønnede udrejste omfatter de personer, politiet ikke har kunnet finde. Ifølge indenrigsministerens forskrifter for politiet skal politiet efter få måneder ophøre med at lede efter de pågældende, og der skal ske indberetning til indenrigsministeren med henblik på evt. udstedelse af humanitær tilladelse.

Der findes ikke oplysninger om, hvor mange personer der illegalt opholder sig i Danmark, idet personer, der har gemt sig for myndighederne efter afslag på asyl, kun er efterlyst i en kortere periode.

Forslagsstillerne har gang på gang efterlyst ærlige statistikker, hvoraf det klart fremgår, hvor mange personer der rent faktisk er udrejst, og hvor mange personer man intet aner om.

Antallet af personer, hvor hjemsendelse bevisligt ikke har fundet sted, andrager i følge Det Fri Aktuelt 14. februar 1997 omkring 1.000. Chefen for Rigspolitichefens udlændingeafdeling Jørgen Tagge, oplyser samme dag, at mange af de tusind udsendelsessager har trukket ud et år, efter at afslag på asyl blev givet.

Forslagsstillerne finder, at den omstændighed, at myndighederne ikke aner, hvor mange asylsøgere der har fået afslag, og som rent faktisk lever illegalt i Danmark, er stærkt utilfredsstillende.

Forslagsstillerne finder det endvidere forkasteligt, at indenrigsministeren ikke har taget affære, men blot, når sagerne bliver nævnt i dagspressen, den ene gang efter den anden forsikrer om, at procedurerne vil blive strammet op, uden at dette dog er sket.

Ad 7

Forslagsstillerne har gang på gang påpeget, at fingeraftryksreglerne er helt utilstrækkelige. Dagspressen har gentagne gange tillige påvist dette. Rigspolitichefen har i en rapport fra december 1996 påvist, hvordan mangelfulde fingeraftryksregler har medført, at en efterlyst drabsmand kunne gå fri.

Det foreslås derfor, at der gives politiet mulighed for at tage fingeraftryk af alle asylsøgere, dog med respekt for internationale konventioner på området.

Det er aldeles utilfredsstillende, at indenrigsministeren ikke for længst har forsøgt at stoppe dette hul i lovgivningen, men tværtimod i medierne forsøger at fremstille egen forsømmelse som en mangel i EU-flygtningesamarbejdet. Hullet i den danske lovgivning har intet med EU-reglerne at gøre.

Som reglerne er i dag, er der frit spil for asylsøgere, der bruger falsk identitet, og som derfor kan få opholdstilladelse, selv om de tidligere er blevet nægtet asyl.

Indenrigsministeren har gentagne gange anført, at hun intet har til overs for asylsøgere, der misbruger systemet. Alligevel har ministeren nægtet politiet at krydstjekke fingeraftryk i udlændingeregistret med kriminalregistret og omvendt, ligesom udvekslingsreglerne med andre lande er helt utilstrækkelige.

Allerede den 9. august 1996 kunne Jyllands-Posten oplyse, at Udlændingestyrelsen i halvandet år havde behandlet en asylsag uden at opdage, at en 33-årig kurdisk asylsøger i flere år havde været eftersøgt af Interpol. Den pågældende var efterlyst for drab i Tyrkiet og blev kun afsløret ved en tilfældighed, da han kom i kontakt med det danske politi. Sagen er tillige omtalt i Rigspolitichefens redegørelse fra december 1996.

Forslagsstillerne finder det helt uforståeligt, at indenrigsministeren ikke for længst har fremsat lovforslag, således at der ved første afvisning af en udlænding optages fingeraftryk, der lagres i en søgbar fil, der kan udveksles med kriminalregistret som anbefalet af Rigspolitichefen. Ligeledes bør der ved efterlysninger fra udlandet kunne søges i samtlige fingeraftryk optaget af udlændinge og ikke blot i kriminalregistret uden adgang til udlændingeregistret.

Endelig bør der være mere vidtgående adgang til at spørge på udlændinges fingeraftryk hos udenlandske politimyndigheder.

Ad 8

FN's flygtningekonventions regler omfatter personer, der er personligt forfulgt og søger beskyttelse i et andet land.

Forslagsstillerne finder, at hensigten med flygtningekonventionen er totalt udhulet. Dels planlægges flygtningerejser meget nøje, og det er flygtningene selv, der udpeger det land, de ønsker at flygte til. Forslagsstillerne finder ikke, at det er i overensstemmelse med flygtningekonventionens intentioner om, at flygtninge flygter fra noget og ikke til et bestemt land.

Flygtningestrømmen ledes i højere og højere grad af professionelle menneskesmuglere, der udnytter

fattigdomsflygtningenes drøm om en bedre tilværelse.

Det kan man ikke bebrejde fattigdomsflygtninge. Men man kan bebrejde det danske system, at der ikke for længst er taget højde herfor.

De danske flygtningeregler bygger på en forudsætning om, at en flygtning straks ved grænsen, hvor han er kommet i sikkerhed, anmoder om asyl. Dette er imidlertid efterhånden snarere undtagelsen end reglen.

I stedet dukker asylansøgerne op i Sandholmlejren uden papirer og med indstuderede forklaringer om, hvorfra de kommer, og ad hvilke ruter de har rejst. Undersøgelser hos politiet har vist, at adskillige er rejst fra andre europæiske lande, hvor de er blevet nægtet asyl. Politiet har adskillige gange til dagspressen udtalt, at der ikke er de fornødne ressourcer til at tackle problemet.

Forslagsstillerne finder, at det af hensyn til den præventive effekt og den folkelige forståelse er helt afgørende, at der afsættes ressourcer til politiet til at optrælle den organiserede indrejse i Danmark og i det hele taget bekæmpe indrejsemisbruget.

Så længe asylsøgere ved, at man er i sikkerhed i Danmark og omgående er sikret forsørgelse efter dansk niveau, og ved, at det kan betale sig at trække tiden ud, vil der være asylmisbrugere.

Indenrigsministeren har i medierne gang på gang ladet forstå, at der vil blive grebet ind. Men der er intet sket. Tværtimod har indenrigsministeren givet indtryk af, at ministeren slet ikke er vidende om, at kun få asylsøgere henvender sig ved grænsen. Dette har været særlig åbenbart i de tilfælde, hvor ministeren over for offentligheden har givet urigtige oplysninger om, hvad Danmark kunne foretage sig, såfremt bosniske asylsøgere fra Tyskland ville begynde at rejse til Danmark. Indenrigsministeren udtalte således i tv, at disse asylsøgere umiddelbart ville kunne udsendes til Tyskland. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Såfremt tusinder af bosniske flygtninge fra Tyskland henvender sig i Sandholmlejren og nægter at oplyse, hvorledes de er kommet til Danmark, vil de ikke uden videre kunne sendes tilbage til Tyskland.

Ad 9

Forslagsstillerne ønsker en konsekvent politik over for kriminelle udlændinge. Dette vil også gavne den folkelige forståelse for, at Danmark skal hjælpe lovlige på flugt.

Forslagsstillerne finder det stærkt utilfredsstillende, at indenrigsministeren, der i årevis har lovet at komme med forslag om stramning af udvisningsreg-

lerne, nu over for Folketinget har oplyst, at der formentlig ikke vil blive fremsat forslag i denne folketings-samling.

Kriminelle asylansøgere bør ved forsætlige straffelovsovertrædelser uanset kriminalitetens omfang omgående frihedsberøves, samtidig med at deres asylsag og straffesag fremskyndes, dog med respekt for internationale konventioner på området.

Reglerne for udvisning efter begået kriminalitet for personer, der har opholdstilladelse, skal strammes væsentligt, og dom for organiseret kriminalitet bør altid medføre udvisning for bestandig. Ministerens mulighed for administrativt at omgøre en udvisningsdom skal fjernes. Personer, der er udvist for bestandig, skal ikke senere kunne få indrejsetilladelse i Danmark.

Reglerne for afsoning for udlændinge skal strammes. Udgang bør som hovedregel ikke finde sted. Til gengæld vil forslagsstillerne ikke udtale sig imod, at personer, der udvises for bestandig, kun udstår en del af straffen i Danmark.

I forbindelse med stramning af reglerne over for kriminelle finder forslagsstillerne, at udlændinge, der kommer til Danmark, skal informeres om danske love og konsekvenserne af at overtræde lovene.

Ad 10

Menneskesmugling for vindings skyld er en modbydelig udnyttelse af andres ulykke og elendighed og er med til generelt at øge befolkningens uvilje mod udlændinge i Danmark.

Skriftlig fremsættelse (1. april 1997)

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af udlændingeloven.

(Beslutningsforslag nr. B 111).

Beslutningsforslaget demonstrerer indenrigsministerens forsømmelser og undladelse af at styrke mulighederne for en mere stringent dansk udlændingepolitik. Dette er, som forslaget viser, muligt uanset EU – trods indenrigsministerens forsikringer om det modsatte.

Forslaget er udtryk for ønsket om en dynamisk flygtningepolitik, der kan hjælpe flere for de samme midler.

Forslagets formål er bl.a. at styrke og fremme sagsbehandlingen for de asylsøgere, der har krav på asyl, og begrænse indvandrerens mulighed for familiesammenføring, hvor tilknytningsforholdet til et andet land er større.

Der stilles forslag om, at alle opholdstilladelser til flygtninge tildeles med henblik på midlertidigt ophold, ligesom grundlaget for flygtnings opholdstilladelser løbende skal vurderes med henblik på, om de skal forlænges eller inddrages.

Forslagsstillerne ønsker flere sager udtaget til behandling ved hasteprocedure, ligesom

Dansk Flygtningehjælps status skal kulegraves.

Sagsbehandlingstiden skal væsentligt afkortes og fingeraftryksreglerne forbedres.

Forslagsstillerne finder, at de manglende eller langsommelige udsendelser udgør et meget stort problem. Der findes ikke oplysninger om, hvor mange personer der illegalt opholder sig i Danmark, idet personer, der har gemt sig for myndighederne efter afslag på asyl, kun er efterlyst i en kortere periode.

De danske flygtningeregler bygger på en forudsætning om, at en flygtning straks ved grænsen, hvor han er kommet i sikkerhed, anmoder om asyl. Dette er imidlertid efterhånden snarere undtagelsen end reglen.

Forslagsstillerne finder, at det af hensyn til den præventive effekt og den folkelige forståelse er helt afgørende, at der afsættes ressourcer til politiet til at optræve den organiserede indrejse i Danmark og i det hele taget bekæmpe indrejsemisbruget.

Det foreslås endelig, at reglerne for udvisning efter begået kriminalitet for personer, der har opholdstilladelse, skal strammes væsentligt, og at dom for organiseret kriminalitet altid bør medføre udvisning for bestandig.

Strafferammen for menneskesmugling ændres til 4 år.